

Yoldaşımın Kalem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Mart 2021

Çılgın atan gecenin feriyim
Aymazlığı mevsimin
Elem hizmetinde düşlerime kefilim.
Aşk ise öykündüğüm
Mazbut bir gök kuşağı devindiğim
Mahrem bir coşkunun
Bitmeyen saltanatına yüz süren
Tebessüm ehli bir yıldızım belki.

Aykırı varlığımdan sükun eden
Her renge düşkün
Aşkı da hüznü de şiar edinen
Refüze edildiğim nice öyküde
Hikâyesini yazmaya yeminli ebabil kuşuyum
İssizliğinde evrenin
Kat çıktığım mevsim gibi
Kardığım hecelere serilip de ezildiğim
Bir kâbusun gölgesinde yaşayan en gizli özneyim.

Yoldaşımın kalem
Yorgunluğumsa kayıtlı dünden
Yargılandığım bir ömür
Hicap yüklü kimse verip veriştiiren.
Renklerin tutkusunda tutuklu
Yalnızlığın da muhtevası iken
Gecenin sireni şiir
Frene bastığım illa ki gizem
Feri sönen mutluluğun sayacında takılı kalem
Belki de ömrün imla hatasıyım.

İstilasası düşlerin
Gerçeklerin çarpık yüzünde
Şekli şemali olmayan duyguların
Hepi topu şiir diye sunduğum.
Gölgeyle kavgalı

Aydınlığın karanlığa düşmanlığı
Renk körü aşkın da kör noktası özlem
Elbet aymazlığında varlığımın
Taştığım kadar kabımdan.

Sevi dilinde hangi çiçeksem
Serzenişini insanlığın üstlenirken
Koru iken yıldızların
Közü iken mazinin
Külfeti belki de bilinmez
Kaynadığım en yüksek ısı iken şiir
Hüznün kopan kopçası
Şerh düştüğüm yarınsa umudun niyazı
Her şiir benden
Bense firar eden yine kendimden
Kendimsiz bir dünya özlemini ise çoktan terk ettim
Yeter ki Rabbim ve şiir çekmesin elini benden.